NN 76/2021 (5.7.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usoz-122/20-5 od 24. svibnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Dijane Vidović, Senke Orlić-Zaninović i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva Upravnog suda u Rijeci, na sjednici vijeća održanoj 24. svibnja 2021.

presudio je

Ukida se članak 14. stavak 2. Odluke o gradskim porezima i prirezu porezu na dohodak Grada Otočca (»Službeni vjesnik Grada Otočca«, 4/17. i 1/18.).

Obrazloženje

1. Upravni sud u Rijeci podnio je zahtjev za ocjenu zakonitosti članka 14. stavka 2. Odluke o gradskim porezima i prirezu porezu na dohodak Grada Otočca (»Službeni vjesnik Grada Otočca«, 4/17. i 1/18.).

2. U zahtjevu je navedeno da se pred Upravnim sudom u Rijeci vodi upravni spor radi poništenja rješenja Ličko-senjske županije, Upravnog odjela za financije i javnu nabavu, klasa: UP/II-410-01/20-01/06, urbroj: 2125/1-12-20-03 od 3. srpnja 2020. i rješenja Grada Otočca, Jedinstvenog upravnog odjela, klasa: UP/I-410-01/19-01/21, urbroj: 2125/02-07/01-19-1 od 12. prosinca 2019. Osporavana rješenja donesena su na temelju Odluke o gradskim porezima i prirezu porezu na dohodak Grada Otočca koju podnositelj zahtjeva smatra nezakonitom.

2.1. U obrazloženju zahtjeva u bitnom je navedeno da ovlast jedinice lokalne samouprave da općim aktom uređuje područje utvrđivanja i naplate lokalnih poreza proizlazi iz članaka 20. stavka 1., 29. i 42. stavka 1. točke 4. Zakona o lokalnim porezima (»Narodne novine«, 115/16. i 101/17.; u daljnjem tekstu: ZLP). Pojam poreznog obveznika određen je člankom 29. stavkom 1. ZLP-a pa jedinica lokalne samouprave nije ovlaštena uređivati to pitanje. Podnositelj zahtjeva nadalje ističe da pravne i fizičke osobe mogu koristiti javnu površinu samo na temelju valjane pravne osnove odnosno akta raspolaganja vlasnika u vidu odobrenja javnopravnog tijela jedinice lokalne samouprave, koje mora sadržavati sve elemente na temelju kojih se utvrđuje visina porezne obveze odnosno naknade. Stoga podnositelj zahtjeva smatra da je nastanak porezno-pravnog odnosa»uvjetovan« izdavanjem odobrenja iz čega slijedi da se pod korištenjem javne površine, koje je podložno oporezivanju, ne može podvesti svako korištenje, već samo ono koje je utemeljeno na odobrenju nadležnog tijela. Neovlašteno korištenje javne površine ne može biti predmetom oporezivanja, već se o njemu može odlučivati isključivo u okviru Odluke o komunalnom redu koja za takvo postupanje predviđa izricanje upravnih mjera i prekršajnih kazni. Predlaže ukidanje članka 14. stavka 2. osporavane Odluke.

3. Donositelj osporavanog općeg akta nije udovoljio pozivu Suda da se očituje o zahtjevu.

4. *Zahtjev je osnovan.*

5. Odluku o gradskim porezima i prirezu porezu na dohodak Grada Otočca (u daljnjem tekstu: Odluka) donijelo je Gradsko vijeće Grada O. na sjednici održanoj 26. rujna 2017. na temelju članka 20. stavka 1. ZLP-a i članka 27. Statuta Grada Otočca (»Službeni vjesnik Grada Otočca«, 1/13. i 1/16.).

6. Osporavanom Odlukom utvrđene su vrste poreza, porezni obveznik, porezna osnovica, stopa i visina poreza te način obračuna i plaćanja poreza koji pripadaju Gradu Otočcu (prirez porezu na dohodak, porez na potrošnju, porez na kuće za odmor i porez na korištenje javnih površina).

7. Članak 14. Odluke propisuje:

Članak 14.

Porez na korištenje javnih površina plaćaju pravne i fizičke osobe kojima je nadležno tijelo Grada Otočca odobrilo privremeno korištenje javne površine.